

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2013 a u g u s z t u s hóban (II.Móz. 40, 36-37.) :

« Amikor aztán a felhő a hajlékról felemelkedett, Izrael fiai tovább indultak vándorlásukon. Ha nem emelkedett föl, akkor nem indultak el addig a napig, amíg fel nem emelkedett.»

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Eljutottunk odáig, hogy döntünk Krisztus mellett, Őt elfogadjuk életünk Urának, tanításához igazítjuk életünket, s így az Ő útján járva - követőivé leszünk. De ez csak az érem egyik oldala: Alulnézetből a mi életünk vonalvezetése. De most életünket érdemes felülnézetből is szemlélni, vagyis nem csupán a mi elhatározásunk és akarati döntésünk folyományaként szemlélni, hanem Isten örök tervében és a fentről való irányítás oldaláról. Az ószövetségi nép vándorlása adja ehhez a szemléltető képet. A nép nem a maga erejével jött ki Egyiptomból, hanem kapott egy föntről való vezetést - és vezetőt. Tudatába is vési népének mindezt az Úr, amikor így szól hozzá: „Gondolj az egész útra, amelyen az Úr, a te Istened negyven éven át vezetett a pusztában, hogy megalázzon, próbára tegyen, megvizsgálja szívedet, vajon megtartod-e majd parancsait vagy sem. Megalázott és hagyta, hogy éhez, aztán mannával táplált, amelyet nem ismertél és atyáid sem ismertek, hogy megtudd: nemcsak kenyérrel él az ember, sokkal inkább azzal él az ember, ami az Úr szájából jön. Negyven esztendeig nem kopott le rólad a ruha és nem dagadt meg a lábad. Ismerd el szívedben, hogy az Úr, a te Istened úgy nevelt, ahogy az ember a fiát neveli.” (V.Móz. 8, 2-5). Istennek ez az atyai gyengédsége, jóindulata és könyörülő jósága az újszövetség népéhez még érzékenyebbé vált. Lelkét, vigasztaló Szentlelkét, Szellemét lehelte belénk, hogy bennünk éljen vigasztaljon és vezessen. Testre-szabott közelségbe szállott alá, hogy életutunk Vezére (tűzoszlopa és enyhülést adó felhője) lehessen. S mi nem a magunk feje után megyünk, hanem azt tesszük, amit a Lélek súg. Nem a magunk szórakoztatásának fogjuk fel az életet, hanem a Mindenség Urának kedvében akarunk járni. Hiszen Jézus, a mi áldott tanítónk és Mesterünk is ezt az életelvet élte meg és hagyta ránk. Így fogalmazta meg életstílusát: „Magamtól nem tehetek semmit. Amint hallom, úgy ítélek. Ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak akaratát, aki küldött”. (Jn.5,30) – Néha az ellentét, (a hitetlenek életstílusa és annak vizsgálata) is hozzásegíthet a kérdés-komplexum plasztikusabb megértéshez. Míg Jézus Krisztus és tanítványainak élet-koordinátája egy fentről vezérelt gondolkodás- és cselekvés-rendszer, addig a hitetlenek öntörvényűek... önmaguknak kényük-kedvüknek, szeszélyeiknek önző és állhatatlan ötleteiknek élnek. Közülük egy átlag fiatal így összegezné az élet értelmét: Azért élünk, hogy bulizzunk, tomboljunk ki az élet élvezetének minden lehetőségét, mert ezen kívül nincs más. A többiek azt mondják: A minél több pénzért élünk, s mindazért, amit ezen vásárolni lehet ! Erre kell ráhajtani, mert csak ez számít. Aztán bolondítanak még a címek, rangok, és a társadalmi elismerés minden hiúsága. Vannak, akik a kifulladásig hajszoják magukat ezeknek a lidérceknek kergetésében, a másik része pedig semminek nem látja semmi értelmét és depressziózik. Ez a fajta az időt valamivel agyoncsapja, s egy életen át kesereg. Azután ahogy egy életet el lehet rontani, úgy el is rontják ők. De végig-hosszan, egész életükön átíval egy „mit kezdjek az életemmel?” című házardjáték. Nem az elítélés beszél belőlem, hanem a sajnálkozás. Mert megértem azt a nehézséget, hogy az ember túl kevés ahhoz, hogy saját életének irányítója legyen. Ha nincs felső vezetőke (trolibusz), akkor a járgány' csak vesztegel az élet útpadkáján. Ezek patt-helyzetben lévő, egy helyben veszteglő és összetört életek. De sokan vannak! Tekintetük kilátástalanságról árulkodik és egy láthatatlan falba ütközik, s ez a „fal” számukra azt nyilatkoztatja ki, hogy az élet egy nagy becsapás és mindenestül értelmetlen. Pedig ott túl a falon (rácson) egy más világ van, de annak „bűvös illatából” mit sem éreznek e világnak szegény, árva és hitevesztett fiai. – Mi tudjuk, hogy „segítségnk az Úr nevében, aki az eget és a földet alkotta” (Zsolt.124,8), mert nem önmagunkban bízunk. A hit megadja nekünk ennek a nagy horderejű problémának felméréséhez a kellő alázatot. Ez azt sugallja: Önmagam életét nem vagyok képes vezetni. Túl alacsony a látási szögem (szemszögem), de van Valaki, aki beállított engem ebbe a jelenlegi létrendbe, s tette ezt valamilyen céllal. Tehát Neki van kompetenciája, illetékessége ahhoz, hogy pályavonalamat meghúzza, s azt mondja: Pajtikám, erre....! - De a hit nemcsak alázatot nevel ki bennünk, hanem még engedelmisséget is. A kis gyermekeknek szoktuk emlegetni: Légy szófogadó szüleidhez! Pedig az engedelmisség Isten iránt még inkább szükségeltetik. Nem véletlen: Isten az Atyánk, mi pedig gyermekei vagyunk. A szófogadó gyermek teszi azt, amit a szülője mond. Nekünk Isten vezetése mellett csak az a dolgunk maradt meg, hogy engedelmeskedjünk neki. – Tegyük, amit Ő mond, vagy tesz. Ha a felhő felemelkedik, akkor felkerekedik az egész Isten népe is. Ha megáll a felhő, akkor az Úr népe letelepszik, mert felső vezetés alatt áll. Így jutunk el a témához...

Téma. - Nem magamnak élek, nem magamért élek, ezért nem a magam kedvét keresem. Nem én voltam az, aki beállítottam magamat ebbe a forgandó életbe. Léteimet mástól kaptam; Attól a MÁS-tól, aki már senki mástól nem kapta létét. S Ő, aki a léteimet adta, határozta meg a velem kapcsolatos tervét. S épp ezért egy nyomvonalat jelölt meg számomra, hogy azon haladjak. Sőt, Ő ezen előttem jár, mint Elöljáróm, s vonz maga után. Ezért a **Lélek vezetése alatt élek és haladok a céloom és beteljesedésem felé.** Az elmúlt hónap mannájához most hozzávesszük a felhő és tűzoszlopot, ezeket a nagyhatású előképeket. E nélkül az élet valóban kietlen és értelmetlen sivatag volna, s amint olvassuk: oda is veszték mind, akik nem hittek és nem engedelmeskedtek - a felső vezetésnek. De a hitben élők végül is elérték a

Kánaánt - fordításunkban: Az üdvösséget. S csak ennyit tettek:.. „Amikor aztán a felhő a hajlékról felemelkedett, Izrael fiai tovább indultak vándorlásukon. Ha nem emelkedett föl, akkor nem indultak el addig a napig, amíg fel nem emelkedett.” (Kiv.40,36-37). Nem volna semmi komplikáció, ha csak Szentlélek volna. Létezik ugyanis nem-szent-lélek is, hogy nagyon udvariasan fejezzem ki magamat. Ez az elvetemült démoni szellem a világosság angyalának tünteti fel magát. Kínálatát csak úgy tudja 'eladni', ha a szépnek és jónak látszatába csomagolja. Akik megveszik ezt a hamisítványt, azok ennek a hamisítványnak lesznek áldozatai, s lesznek ők maguk is, mondjuk: álapostolok. Ahogy a II.korintusi levél írja: „Az ilyenek álapostolok, álnok munkások, akik csak a látszatát keltik annak, hogy Krisztus apostolai. S ez nem csoda, hiszen a sátán is a világosság angyalának tettei magát.” (11, 13-14). A Megtévesztés Szelleme körüljár a világban és keresi, kit nyeljen el. Átlag ember alig látja a különbséget a valódi jó és a látszat-jó között. Igaz, Isten képes megadni a megkülönböztetés karizmáját, de ezt is, mint minden karizmat, csak annak adja, akinek akarja. Igaz, sokféle a karizma, de a megkülönböztetés karizmája csak egy a sok közül. S mivel ezt nem mindenki kapja meg, ezért a megtévesztés Szelleme dömping tömegeket tudna csapdájába ejteni (nagyjából ezt meg is teszi). Viszont életbevágóan fontos, hogy mindenki a Szent Lélek vezetése alatt álljon és éljen, s a Csalárd Lélek megtévesztő ajánlatait a leghatározottabban el tudja utasítani. Isten, - villanszerelői kifejezésekkel élve - látván lelkünk homályát és megtéveszthetőségét, egyszerűen „rövidre zárta” és leföldelte ezt a vibráló áramkört; vagyis a látszat-jó és a valódi jó közötti vibrálást Földi előljárót rendelt mellénk, élénk és mögénk, hogy a Szent Lélek vezetése alatti életünk üzemképes biztonságban állandóan rendelkezésünkre legyen. Már Pál és Barnabás is missziós újukon ezt tették „Az egyházak élére (kézrátétellel) előljárókat rendeltek, és imádkozva, bőjtölve az Úr oltalmába ajánlották őket, akiben hittek” (Ap.Csel.14, 22-23.) Az előljáró, a pásztor nézi a felhőket, a szelek járását, a báránka pedig lefelé néz a fűre. A báránynak csak kissé kell felemelnie fejét, s meglátja pásztorának botját. Ettől nem fél, mert nem veri agyon vele, sőt, biztonságban érzi magát, ahogy a zsoltár is szépen megénekli: „Botod, pásztorbotod biztonságot ad.” (23,4) Erre azt mondhatná valamelyiktek: Ez Jézusról, a Jó Pásztorról szól. Ez igaz, de ugyanakkor a Jézus, ez a Jó Pásztor, népének, nyájának látható pásztorokat is rendelt; ahogy' tette ezt pl. Szent Pál Efezusban ilyen intelem kíséretében: „Vigyázzatok magatokra és az egész nyájra. Azért rendelt benneteket a Szentlélek az élére előljáróul, hogy igazgassátok az Isten egyházát, amelyet a tulajdon vére árán szerzett meg magának.” (Ap.Csel. 20,28). A Szentlélek vezetése alatt akkor vagyok biztonságban, ha az én privát sugallatom megegyezik azzal az iránnyal és légáramlattal, melyet előljáróm és földi pásztorom teljességgel támogat. De ha nem jön sugallat külön, menjek csak, s tegyem, amit előljáróm és pásztorom mond nekem. Aranyszabály legyen számomra, hogy legyen bennem engedelmesség a Szentlélek iránt, aki előljárót rendelt fölém. Ha az előljáró téved, s az nem rikító, az nem az én bűnöm. Talán még ő sem marasztalható el; de ez nem az én referenciám. Ha rikító és nyilvánvaló, hogy az irány, amelyet mutat nekem, helytelen, sőt bűn, akkor élhetek azzal az igével, hogy „Inkább kell engedelmeskedni Istennek, mint az embereknek” (Ap.Csel. 5,29). De itt nagyon nyilvánvalónak kell lennie a bűn jelenlétének. Azt kellene neki mondania nekem: például: Öld meg....,átkozzad meg.... raboljad ki....., tagadd meg....hitedet! - Az én pásztoromról ilyet még gondolni és feltételezni sem fogok soha, mert szeretem őt, mint a Krisztusomat, az Örök Jó Pásztort. Ezért az előljáró szava = nem más, = mint Isten szava, aki által megkapom azt a visszaigazolást, mely a Szentlélek vezetését hitelesíti az én szívemben. Ez a visszaigazolás szinte szentségi méltósággal rendelkezik: Minden kétséget eloszlat, s így minden bizonytalanságból (hogy vajon Istentől, vagy az ellenoldaltól ' kaptam-e valamire egy indítást) kivezet egy tágas, világos és nyugodt látásmódra. A Szentlélek vezetésének eredménye a tiszta lelkiismeret, s az ebből fakadó tudat: „Az igazságosság útjain járok, annak ösvényén, ami jogos.” (Péld. 8, 20).

Akció program. - Mondd ki, testvér: Én az engedelmesség útja mellett döntöttem. Mert az engedelmesség, a szeretet színimája: Vagyis főparancs. Aki nem engedelmeskedik, az nem szeret. De itt is jelen van az a kettősség, mely a főparancsnál: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből!” - vagyis engedelmeskedjél Istennek, a Szentlélek vezetésének - valamint „...., a második így szól: Szeresd felebarátodat, mint saját magadat! Ezeknél nincs nagyobb parancs.” - azaz engedelmeskedj a felebarátodnak, s itt kiemelten az előljáródnak, ha gyermek vagy, akkor pedig a szüleidnek. (Mk. 12,30-31). Ha azt mondod: Engem a Szentlélek vezet: Ez szép és jó, de mi igazolja ezt? De ha hozzáteszed: S ebben...egységben vagyok az előljárómmal, - akkor azt mondom: Igen nagy valószínűséggel igazad van!

Tanúságtétel. - Több eset jelenik meg bennem egyszerre, s valószínűleg ti is átéltetek már ilyen lelki élményt. Egy-egy hittani, teológiai kérdésen rágódtam, (most nem akarok konkretizálni,) melyek végül egy szép, tágas és világos felismeréshez vezettek. Boldog voltam, mert úgy éreztem, mint amikor valaki megfejt egy keresztretjvényt, s a megfejtés győzelmi öröme töltött el. Csak utólag támadt bennem kétség: Hogyan mondjam ezt el másoknak, amikor ez a megfogalmazás szokatlanul hangzik (?) – De mit ad Isten? Egyszerre jön egy püspökkari körlevél, s ott éppen olyan szavakra és meglátásokra bukkanok, melyet visszaintegetnek múltkori elmélkedéseimre. - Másik alkalommal kollegiális találkozáson személyes beszélgetés során, egyszerre csak felkapom a fejem, mert vadonatúj, sajátnak vélt gondolataimat hallom vissza. Dehogy a sajátomét, akkor nem találkoznék sohase velük! - Nem különös: Ez a Felső Vezetés: „Hic digitus Dei”: „Itt az Isten ujjja.” – S ugye tudod, hogy ez (az Isten ujjja:) a Szentlélek (és az Ő vezetése!)

Igei ima: - Mennyei Atyám, küldd el Szentlelkedet és Jézusod, Isteni Fiad Lelkét! Ő maga vezessen a szeretet és az engedelmesség útján! Ámen.

Levelosláda:

Az Úr féltő tekintete vezesse életedet! : Szeretettel : Károly, Karcsi atya, testvér.